

Oporavak klupske glazbene scene (3. dio) – je li izgubljena jedna generacija publike?

22/05/2021 — Zoran Stajčić

U fokusu trećeg dijela feljtona o klupskim prostorima u Hrvatskoj tijekom pandemije koronavirusa centralno je pitanje koliko je 'novonormalno' poremetilo navike klupske publike. Je li jedna starija generacija izgubljena, a nova propustila dobiti naviku klupskog života, i u kojoj mjeri?

Like 62 Share 62

0
Shares

PULSKI KLUB KOTAČ (FOTO: KLUB KOTAČ / FACEBOOK)

Svoje mišljenje o tome iznijeli su ljudi iz **Tvornice kulture**, **Vintage Industrial Bara**, **Močvare**, **KSET-a** i **Kulturnog centra Mesnička**, pulskih klubova **Kotač** i **Dnevni boravak** koji djeluju u sklopu prostora **Društvenog centra Rojc**, te iz šibenskog kluba **Azimut**.

godinama nije moglo nastupati, pa su isplivali različiti tipovi druženja koji nisu selektirali kvalitetu već se u glazbi nudilo sve i svašta. Nadam se da su ovo ipak drugačija vremena tako da se 'kvaliteta ipak da uhvatiti' na internetu, a da će izgubljena godina iskustva sa live svirki možda potaknuti povećanu želju za istim u budućnosti“, mišljenja je **Dražan Goreta** iz Tvornice kulture na postavljeno pitanje: „Je li jedna generacija potencijalne mlade publike izgubila priliku za kvalitetni start praćenja klupskih događanja i time razvoj interesa za kulturna događanja?“

S Goretom se slaže i **Matej Balun** iz zagrebačkog KSET-a: „Definitivno mislim da će ovih, više od, godinu dana biti teško nadoknaditi za generaciju kojoj je bilo vrijeme za krenuti na koncerte“, ali također optimistično dodaje: „Međutim nadam se nekoj općoj euforiji mladih kada se eventi bez mjera dozvole, te smatram da kvalitetnim i raznolikim koncertnim programom u Zagrebu cijela ta jedna generacija može ući u svoj odgođeni koncertni start.“

Slaže se i **Hrvoje Jelković** iz šibenskog Azimuta, koji je otvorio i još jedan dodatni segment percepcije tog problema koji je u strateškom smislu razvoja mladih i njihovih potreba u kulturi i za kulturom bio nepoznanica u Hrvatskoj, dodavši: „Dio mladih je apsolutno proustio taj start. Posebno ukoliko gledamo činjenicu da Ministarstvo Kulture niti do sada nije imalo pametno razvijeni program potpora za razvoj publike što je i prije pandemije bio glavni problem naše industrije“.

“

Ovu situaciju bih usporedio čak sa ratnim godinama kada se u određenim godinama nije moglo nastupati – **Dražan Goreta**, Tvornica kulture

„Mlađa publika trenutno ne zna što će sa životom. Mladi su općenito izgubljeni i polako shvaćaju da im je dobar dio slobode, komunikacije i druženja uskraćen. Mislim da su im klubovi i zabava trenutno zadnji na pameti, jer zabave nema, niti veselja. A prave posljedice ove cijele situacije tek dolaze na o na one emocionalne posljedice“,
x
ilturnog centra Mesnička, no i pored

„Štogod mislili, puno je ljudi koji razumiju što kultura znači za društvo i svaki dan ih je sve više, što nam jako pomaže u radu, jer kad shvatimo da baš i nismo sami, lakše se nosimo sa svakim novim danom života na rubu. To sada i vidimo u našoj crowdfunding kampanji, u kojoj nisu toliko ni bitni novci, već da smo na neki način zajedno i da se duhovno i kulturno isplati to što se mučimo kao Isusi na križu da uopće otvorimo vrata kluba slijedeći dan“, tvrdi Drlić.

Na sličnom tragu je i **Davor Uljanić** iz pulskog kluba Kotač. On se također slaže da su mladi s dolaskom pandemije izgubili kvalitetne trenutke svojih života koje ne mogu vratiti, ali isto optimistično gleda na faktor empatije među ljudima. „Godine idu, a povratka nema. S druge strane mislim isto tako da su se svi malo osvijestili od trilog kapitalizma i modernih navika što bi mogao biti i okidač u pozitivnom smjeru participacije, druženja te vraćanje starih, tj. uspostavi novih dobrih navika u društvo“, tvrdi Uljanić.

Kornel Šeper iz zagrebačke Močvare nudi drukčije viđenje: „Načelno smatramo da će klupska i kulturna događanja preživjeti jer se neće izgubiti interes za zajedničko uživanje u umjetnosti i izlazak vani s ljudima koji vam nisu isključivo rodbina, kolege i susjedi. Mislimo da će ove dramatične okolnosti sigurno dobiti neke jake kulturne artikulacije u budućnosti i mi u Močvari ćemo biti spremni pružiti im podršku. ‘Loš’ start u tom smislu možda postane samo ‘drugačiji’ start u široj perspektivi.“

Šeper iz iskustva djelovanja kluba Močvara u uvjetima pandemije dijeli i svoje konkretno opažanje koje upravo funkcionira u tom sklopu kad ‘loš start’ postaje ‘drugačiji start’. Pa se tako nadovezuje: „Raniji početak programa, koji nam je ‘nametnut’ epidemijom, pokazao se kao dobar model za veliki dio publike, uključujući posebno onu stariju. Mislimo da nam je to dobar smjer i u post-covid periodu.“

Ovdje samo treba podsjetiti na nerijetke prakse od prije pandemije u smislu nepoštivanja stanice početka koncertnih nastupa, tj. njihovo prolongiranje, što je često znalo zasmetati onaj dio publike koji ili nije planirao cijelu večer provesti na jednom događaju tj. koncertu, ili one koje je čekao normalni radni tjedan s ranojutarnjim ustajanjem. Jest da su se klupski normativi u tom smjeru sve više usklađivali s onima na zapadu, gdje se satnica apsolutno poštuje, ali ipak ne u tolikoj mjeri.

Loš start možda postane samo drugačiji start u široj perspektivi – Kornel Šeper, Močvara

Što se tiče starije koncertne publike koja epidemiološki gledana spada u rizičnu skupinu, Matej Balun iz KSET-a prenosi svoje iskustvo: „U komunikaciji sa starijim ljudima oko sebe primjećujem da oni jedva čekaju da se vrate normalno na evente bez da moraju misliti o epidemiološkim mjerama, a dobar dio publike je već sad i cijepljen.“

„Kad se sve vrati u normalu vjerujem da će se vratiti klupskim događanjima u istom omjeru kao i prije pandemije“, mišljenja je i **Branimir Slijepčević** iz pulskog Dnevnog boravka, dok Uljanić iz susjednog Kotača tu vjernost starijih konzumenata kulturnih događanja osnažuje tvrdnjom: „Stara publika je uvijek bila vjerna i participativna, pa vjerujem da jedva čekaju povratak na staro, to je ovisnost koju ne možeš mijenjati.“

Najviše optimizma dolazi od **Luke Balena** i **Matije Trupinovića** iz Vintage Industriala, s čim ćemo i zaključiti ovo poglavlje feljtona: „Jedna generacija je sigurno uskraćena u praćenju kulturnih događanja, ali ne znači nužno da je izgubljena. U ovoj prisilnoj pauzi, publika je razvila još veću glad za kulturnim događanjima. Idemo se nadati, kada se stvari vrate u normalu, da će biti i življe nego prije.“

Nastavlja se...

Prvi dio feljtona: [Oporavak klupske glazbene scene \(1. dio\) – na putu prema dolje](#)

Drugi dio feljtona: [Oporavak klupske glazbene scene \(2. dio\) – Kasno pomoć u klubove stiže](#)